

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 1T/72/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4622010319
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Tomrecaj PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2022:4622010319.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Adrianou Tomrecaj, PhD., v trestnej veci obžalovaného K. D. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Topoľčanoch dňa 12.10.2022, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný
K. D., narodený XX.XX.XXXX v N.,
trvale bytom D., J. XXX/XX,
t.č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS R. v inej trestnej veci,

u z n á v a s a v i n n ý m , ž e :

hoci mu z ustanovení Zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoje dieťa a to maloletú S.B., nar. XX.XX.XXXX, pričom rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č.k. 10P/187/2020 zo dňa 13.05.2021, právoplatného dňa 16.06.2021 bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 200,- Eur vždy do 15-teho dňa mesiaca vopred k rukám matky R. K., bytom J. XXX vyživovaciu povinnosť si v mieste bydliska ako aj na iných miestach riadne neplnil, plneniu sa úmyselne vyhýbal tým, že ako súkromný podnikateľ nevykazoval zisky, napriek tomu si iné vhodné zamestnanie nehľadal, pretože sa neprihlásil na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, čím mu za obdobie od 16.06.2021 do 23.02.2022 vznikol dlh na výživnom matke R. K. vo výške 1.800,- Eur,

t e d a :

sa najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného,

t ý m s p á c h a l :

prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona.

Z a t o s a m u u k l a d á :

Podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona, zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a zistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresnej prokuratúry Topoľčany sp. zn. Pv 147/22/4406, prejednal Okresný súd Topoľčany trestnú vec proti obžalovanému K. D. a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného, vypočúvaním svedkyne oprávnenej osoby R. K., prečítaním výpovede svedkyne K.. S. K. a listinných dôkazov, ako aj oboznámením ďalšieho obsahu súdneho spisu.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný K. D., na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktoré súd neprijal a vykonal vo veci dokazovanie. Súd takto postupoval vzhľadom na ochotu obžalovaného prejavenu už v prípravnom konaní uhradiť dlžné výživné. Prijaté vyhlásenie obžalovaného by bolo pre potreby ďalšieho súdneho konania a rozhodnutia považované za priznanie skutku, ktoré je neodvolateľné a nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, teda došlo by k právoplatnému výroku o vine obžalovaného. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní využil svoje právo nevypovedať, a preto súd postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítal jeho výpoveď z prípravného konania kedy v podstate priznal spáchanie skutku kladeného mu za vinu, keď uviedol, že ľutuje ako to dopadlo a, že nebol schopný platiť výživné vo výške 200 eur mesačne. Vinu si priznal a uviedol, že hneď po prepustení sa chce zamestnať a splatiť svoj dlh na výživnom. Hneď po vzatí do väzby obžalovaný kontaktoval sociálneho pracovníka a vyplnil všetky tlačivá zaslané na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny. V čase keď býval obžalovaný s oprávnenu mala jeho výplata chodiť na jej účet, bývali spolu ako rodina u matky obžalovaného a následne sa presťahovali do J.. Neskôr sa rozišli kvôli nevere oprávnenej, ktorá sa odsťahovala aj s jeho dcérou. Obžalovaný vypovedal, že si je vedomí toho, že výživné neplatil, pretože nikde nepracoval a nebol ani evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí rodiny. Obžalovaný uviedol, že si je vedomí výšky dlhu ku dňu vypočúvania vo výške 1600 eur, ospravedlnil sa, že výživné neplatil a uviedol, že hneď ako bude prepustený na slobodu svoj dlh na výživnom uhradí.

Svedkyňa oprávnená R. K. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že s obžalovaným má spoločné dieťa I. D., narodenú XX.XX.XXXX, a na základe súdneho rozhodnutia má obžalovaný uloženú povinnosť prispievať na výživu dcéry sumou 200 eur mesačne, ktoré však obžalovaný neplatil. Za obdobie od 16.06.2021 do 23.02.2022 obžalovaný zaplatil len 150 eur a ku dňu hlavného pojednávania mal obžalovaný dlh na výživnom vo výške 1800 eur. Počas tejto doby maloletá I. D. netrpela núdzou, svedkyňa sa dokázala o ňu riadne postarať. Obžalovaný nikdy neposlal dcéru žiadne darčeky a ani neprejavoval o ňu žiadny záujem. Svedkyňa požiadala Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny o poskytnutie náhradného výživného, ktoré jej bolo priznané a vyplácané od januára alebo od februára 2022. Maloletá I. D. chodí do materskej škôlky, oprávnená nemá na ňu žiadne osobitné výdavky okrem bežných výdavkov na dieťa. Oprávnená na základe doplňujúcich otázok uviedla, že odo dňa podania obžaloby, teda od 27.07.2022 ju nikto nekontaktoval za účelom uhradenia dlžného výživného a ani jej nič nebolo z dlžného výživného do dňa hlavného pojednávania uhradené.

Z prečítanej výpovede svedkyne K.. S. K., pracovníčky Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny T., postupom podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku, súd zistil, že na základe rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny T. pod č. TO1/OHNNVaŠSD/SOC/2022/28263-3 zo dňa 03.02.2022 bol na I. D. určený nárok na náhradné výživné vo výške 200 eur mesačne počnúc dňom 01.01.2022. Náhradné výživné je vyplácané oprávnenej R. K., narodennej XX.XX.XXXX, bytom J. XXX za povinného K. D., narodeného XX.XX.XXXX, ktorý si vyživovaciu povinnosť dobrovoľne neplní. Náhradné výživné bolo vyplácané aj v deň vypočúvania v prípravnom konaní, pričom do tohto dňa nebola uhradená žiadna časť výživného.

Dokazovanie na hlavnom pojednávaní súd vykonal aj prečítaním listinných dôkazov zabezpečených do spisu, pričom v rámci takto vykonávaného dokazovania bol prečítaný rozsudok Okresného súdu Topoľčany č. k. 10P/187/2020-35 zo dňa 13.05.2021, rodný list maloletej, správa zo Sociálnej poisťovni, správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny

T., výpis zo živnostenského registra, zoznam vozidiel subjektu, zoznam držaných vozidiel, správa od Centrálného depozitára cenných papierov Slovenskej republiky, lustrácia Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, oznámenie súdneho exekútora S. K. st., správa z Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody R., skráteneý výpis klienta, uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru, OKP Topoľčany ČVS: ORP-66/VYS-TO-2022 zo dňa 25.02.2022, uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru, OKP Topoľčany ČVS: ORP-66/VYS-TO-2022 zo dňa 03.05.2022, rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 5T/1/2022 zo dňa 02.02.2022, avízo, výpis z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, rozsudok Okresného súdu Topoľčany č. k. 2T/58/2021-174 zo dňa 29.06.2022, lustrácia v databáze Sociálnej poisťovni, lustrácia v evidencii Zboru väzenskej a justičnej stráže, výpis z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov, lustrácia v databáze súdov a odpis registra trestov obžalovaného.

Z rozsudku Okresného súdu Topoľčany č. k. 10P/187/2020-35 zo dňa 13.05.2021, súd zistil, že týmto rozsudkom bola schválená rodičovská dohoda tak, že maloletá I. D., narodená XX.XX.XXXX bola zverená do osobnej starostlivosti matky, obaja rodičia boli oprávnení zastupovať a spravovať majetok maloletej, otec maloletej - obžalovaný bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej sumou 200 eur mesačne vždy do 15-eho dňa v mesiaci k rukám matky s účinnosťou od 03.12.2020, zároveň bol otec - obžalovaný zaviazaný zaplatiť jednorazovo do troch dní od právoplatnosti rozsudku zročné výživné za čas od 03.12.2020 do 30.04.2021 vo výške 1000 eur a styk otca - obžalovaného s maloletou bol ponechaný v neobmedzenom rozsahu. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16.06.2021.

Rodným listom vydaným Matričným úradom N. bolo potvrdené, že maloletá I. D., narodená XX.XX.XXXX v N. je dcérou K. D., narodeného XX.XX.XXXX a R. K., narodenej XX.XX.XXXX.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny T. súd zistil, že oprávnená R. K. poberá náhradné výživné na základe rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny T. pod č. TO1/OHNNVaŠSD/SOC/2022/28263-3 zo dňa 03.02.2022 na dieťa Sofiu D., narodenú XX.XX.XXXX od 01.01.2022 až doposiaľ vo výške 200 eur mesačne a prídavok na dieťa. Oprávnená zároveň poberala do 31.08.2021 rodičovský príspevok pri starostlivosti o dieťa.

Exekútsky úrad JUDr. Q. K. st., súdu oznámil, že vedie exekučné konanie vo veci oprávnenej I. D., narodenej XX.XX.XXXX, zastúpenej R. K., voči povinnému K. D. - obžalovanému. Podľa správy exekútskeho úradu neboli do 05.04.2022 obžalovanému vykonané žiadne zrážky, nakoľko mu bol zablokovaný bankový účet v 365.banke na ktorom nie je dost' finančných prostriedkov na uhradenie exekúcie, obžalovaný nikde nepracuje a ani nepoberá žiadne dávky zo sociálneho poistenia.

Uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Odboru kriminálnej polície v Topoľčanoch pod ČVS:ORP-66/VYS-TO-2022 zo dňa 25.02.2022 bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie obžalovanému pre zločin nedovolenej výroky omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona. Následne bolo uznesením zo dňa 03.05.2022 pod tým istým ČVS začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie pre zločin nedovolenej výroky omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona. Obžalovaný bol dodaný do výkonu väzby v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra dňa 26.02.2022 na základe rozhodnutia Okresného súdu Topoľčany pod sp. zn. 8Tp/2/2022 pre zločin nedovolenej výroky omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona, kde si nahlásil vyživovaciu povinnosť na I. D., ale ústav neeviduje žiadne odposlanie finančných prostriedkov obžalovaným oprávnenej osobe za účelom dobrovoľnej úhrady výživného. Počas trvania výkonu väzby nie je obžalovaný pracovne zaradený z dôvodu nedostatku pracovných príležitostí.

Ohľadne osoby obžalovaného bolo z ďalších listinných dôkazov zistené, že obžalovaný nie je od 31. decembra 2018 nikde zamestnaný, v Sociálnej poisťovni nie je registrovaný ako samostatne zárobkovo činná osoba, od 06.03.2019 má evidované živnostenské oprávnenie v živnostenskom registri, nepoberá dávku v nezamestnanosti, nemocenské dávky, ani dôchodok, naposledy bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny N. v období od 25.09.2013 do 05.11.2013, kedy bol z evidencie vyradený pre nedostavenie sa na úrad. Obžalovaný nepoberá

žiadne dávky ani príspevky a naposledy poberal dávku v hmotnej núdzi v období od 3/2009 do 10/2009. Obžalovaný je evidovaný ako vlastník dvoch osobných motorových vozidiel značky Škoda Favorit 136L a Citroen Evasion 1,9 TD SX UC, ktoré sú obe v premávke a má na ne evidované exekútorské blokácie a zároveň je evidovaný ako držiteľ nákladného vozidla značky Fiat Ducato JTD, ktoré je vo vlastníctve iného subjektu. Obžalovaný nemá a ani nemal zriadený žiadny účet majiteľa cenných papierov, centrálny depozitár v registri záložných práv neregistruje záložné právo k cenným papierom, ani žiadny zabezpečovací prevod cenných papierov, obžalovaný nie je registrovaný ako akcionár listinných akcií na meno a nebola od 01.06.2021 u neho uskutočnená ani žiadna zmena v žiadnom zozname akcionárov pri listinných akciách na meno. Obžalovaný nie je vlastníkom, správcom ani nájomcom žiadnej nehnuteľnosti na území Slovenskej republiky.

Zo správ o povesti a k osobe obžalovaného súd zistil, že obžalovaný má v evidenciách priestupkov evidovaných 28 priestupkov, a z toho 24 na úseku dopravy, jeden priestupok proti majetku a tri priestupky, ktorých sa dopustil porušením zákazu vychádzania počas pandémie Covid - 19. Dvadsaťdva priestupkov bolo vyriešených blokovou pokutou. Obžalovaný sa opakovane dopustil závažných priestupkov na úseku dopravy - vedenie motorového vozidla bez vodičského oprávnenia, za ktoré mu bol naposledy uložený aj zákaz činnosti a pokuty vo výške 500 eur a 300 eur. Z lustrácie v systéme avizo súd zistil, že obžalovaný bol v čase vyšetrovania tejto trestnej veci trestne stíhaný aj Okresným riaditeľstvom Policajného zboru, Odborom kriminálnej polície v Topoľčanoch pod ČVS:ORP-66/VYS-TO-2022. Obžalovaný sa aktuálne nachádza vo výkone väzby v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby R., pričom lehota väzby u neho začala plynúť okamihom obmedzenia jeho osobnej slobody dňa 23.02.2022, kde jeho správanie a vystupovanie nebolo hodnotené na požadovanej úrovni. Nedostatky boli zistené v oblasti dodržiavania ústavného poriadku, pričom bolo zistené, že telefonoval mimo povolený čas. Obnovenie poriadku a náprava správania obžalovaného bola dosiahnutá prejednaním disciplinárneho previnenia bez uloženia disciplinárneho trestu. Konflikty so spoluobčianmi v cele neboli zistené, zásady ústrojovej disciplíny, úpravy zovňajška a hygieny má osvojené, v osobných veciach si udržiava poriadok na požadovanej úrovni, pracovne zaradený nebol pre nedostatok pracovných príležitostí. Disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol. Obžalovaný je slobodný, otec jedného maloletého dieťaťa, na ktoré si nahlásil vyživovaciu povinnosť. Obžalovaný je nezamestnaný, nepoberá žiadne dávky od sociálnej poisťovne. Doposiaľ bol obžalovaný trikrát súdne trestaný, a to Okresným súdom Partizánske pod sp. zn. 1T/25/2002 zo dňa 14.03.2002 pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a trestný čin výtržníctva podľa § 202 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. pre ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu do 22.09.2003 v ktorej sa dňa 20.04.2004 osvedčil a toho času sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Následne bol obžalovaný Vojenským obvodovým súdom Bratislava sp. zn. 4T/424/2001 právoplatne uznaný vinným pre trestný čin zbehnutia podľa § 282 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a trestný čin neposlušnosť rozkazu podľa § 273 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. pre ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 12 mesiacov v I. nápravno-výchovnej skupine, z ktorého bol dňa 13.06.2002 Vojenským obvodovým súdom Bratislava pod sp. zn. 3Pp/31/2002 podmienčne prepustený so skúšobnou dobou 1 rok, v ktorej sa osvedčil dňa 22.07.2003. Naposledy bol obžalovaný právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Košice I. pod sp. zn. 5T/1/2022 zo dňa 02.01.2022, právoplatným dňa 05.03.2022 pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno b), odsek 2 písmeno a) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov výkon ktorého bol podmienčne odložený na skúšobnú dobu 16 mesiacov do 06.07.2023. Obžalovaný je okrem toho v súčasnosti trestne stíhaný aj v konaní vedenom na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 2T/58/2021 v ktorom bol rozsudkom zo dňa 29.06.2022 uznaný vinným pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s podmienčným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu 16 mesiacov a zároveň bol zrušený výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Košice I. sp. zn. 5T/1/2022 zo dňa 02.01.2022 právoplatným dňa 05.03.2022. Tento rozsudok doposiaľ nenadobudol právoplatnosť.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy nezávisle podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán, rešpektujúc pri tom základné zásady Trestného poriadku.

Z vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete tohto rozsudku. Bolo tiež preukázané, že skutok vykazuje znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona a že tento skutok spáchal obžalovaný, ktorý svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky danej skutkovej podstaty po stránke subjektívnej i po stránke objektívnej, pretože najmenej dva mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného.

Na základe uvedeného je potrebné konštatovať, že obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Z takéhoto konania je obžalovaný jednoznačne usvedčovaný svojou výpoveďou, keď sa ku skutku v podstate priznal a svoje konanie oľutoval, či už v prípravnom konaní ako aj pred súdom na hlavnom pojednávaní, keď vypovedal, že si bol plne vedomý svojej vyživovacej povinnosti a zároveň potvrdil, že si túto svoju vyživovaciu povinnosť riadne neplnil, ale aj svedeckými výpoveďami oprávnenej R. K. a svedkyne K.. S. K. a horeuvedenými listinnými dôkazmi.

Celkový dlh obžalovaného na výživnom bol za žalované obdobie vo výške 1800 eur, nakoľko obžalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť neplnil odo dňa právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 10P/187/2020 zo dňa 13.05.2021, právoplatný dňa 16.06.2021 do 23.02.2022, kedy mu začala plynúť lehotá väzby, teda za obdobie od 06/2021 do 02/2022 neuhradil výživné za 9 mesiacov v sume 200 eur, spolu vo výške 1800 eur, pričom za obdobie od 16.06.2021 do 23.02.2022 obžalovaný nezaplatil oprávnenej žiadnu čiastku na riadne výživné. Čiastka uhradená obžalovaným vo výške 150 eur bola zarátaná obžalovanému k úhrade zročného výživného a preto sa mu o túto sumu neznižoval jeho dlh na riadnom výživnom v žalovanom období.

Obhajobu obžalovaného v tom smere, že vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k svojej maloletej dcére si neplnil z dôvodu, že pred nástupom do výkonu väzby nikde nepracoval, súd vyhodnotil ako účelovú. Obžalovaný si musí uvedomiť, že založenie rodiny vrátane splodenia detí je jedným z najvýznamnejších spoločenských zákonom chránených zodpovednostných vzťahov. Rodič preberá na seba zodpovednosť za to, že svoje záväzky a povinnosti voči svojim deťom splní za každých okolností, pretože deti sú výživou na neho odkázané. Tejto povinnosti obžalovaného v žiadnom prípade nezabavuje fakt, že od okamihu súdom deklarovanej vyživovacej povinnosti vo výške 200 eur mesačne až do jeho vzatia do väzby nikde nepracoval, v dôsledku čoho nemal finančné prostriedky na úhradu výživného. Obžalovaný sa počas tohto obdobia nikde nezamestnal, nezaevidoval sa na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, čím sa zbavil možnosti sprostredkovania zamestnania a o svoje dieťa neprejavoval žiadny záujem v záujme splnenia si svojej zákonnej vyživovacej povinnosti. Podľa názoru súdu, obžalovaný neprejavuje o svoje dieťa úprimný záujem viac rokov, toto je odkázané výlučne na výchovu a výživu svojej matky, podporu od štátu vo forme náhradného výživného a pomoc od nového partnera matky. Obžalovaný sa tak bez akýchkoľvek pochybností celých deväť mesiacov úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať svoje dieťa tým, že neprejavoval o neho žiadny záujem, nikde nepracoval, nezaevidoval sa na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, napriek tomu, že mal zaevidované živnostenské oprávnenie, nepodnikal a nevykazoval tak žiadny relevantný príjem z ktorého by uhradil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť.

Z hľadiska závažnosti posúdil súd konanie obžalovaného ako prečin menšej závažnosti, ktorý súčasne prevyšoval závažnosť nepatrnú uvedenú v ustanovení § 10 odsek 2 Trestného zákona, najmä s poukazom na spôsob spáchania, okolnosti, pohnútku a mieru zavinenia obžalovaného.

Na základe vykonaného dokazovania súd uznal obžalovaného za vinného zo skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Topoľčany sp. zn. Pv 147/22/4406, nakoľko bolo dostatočným spôsobom a bez dôvodných pochybností preukázané, že skutok sa stal, vykazoval znaky žalovaného trestného činu a že tento spáchal obžalovaný, ktorý svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona, tak po stránke subjektívnej, ako aj objektívnej, pretože sa najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy.

V súvislosti s rozhodovaním o treste u obžalovaného súd poukázal na základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu. Medzi ne v prvom rade patrí ustanovenie § 34 odsek 1 Trestného zákona zakotvujúce účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Zohľadňovanie osoby páchatel'a a jej posudzovanie treba uskutočniť vo všetkých súvislostiach. Pričom v rámci tohto hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy. Zároveň je potrebné prihliadať na zásadu proporcionálnosti trestu, čo znamená, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu súd zvažoval všetky hľadiská pre ukladanie trestu a jeho výmery. Obligatórne pritom zvažoval aj všetky poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. a) až písm. o) Trestného zákona a príťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. a) až písm. o) Trestného zákona, pričom u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, nakoľko sa na hlavnom pojednávaní, ako aj v prípravnom konaní, ku skutku priznal a úprimne ho oľutoval, a zistil jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona a to, že už bol za trestný čin odsúdený, nakoľko obžalovaný bol doposiaľ trikrát súdne trestaný a len v jednom prípade sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností. V danom prípade je u obžalovaného vyrovnaný pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností v pomere 1:1, a preto pri ukladaní trestu trest ukladal v zákonom ustanovenej trestnej sadzbe až na 3 roky.

V danom prípade pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu súd prihliadol na osobné pomery obžalovaného, keď zistil, že obžalovaný bol doposiaľ trikrát súdne trestaný, pričom len v jednom prípade sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený a vo zvyšných dvoch odsúdeniach mu bol uložený raz nepodmienečný a raz podmienečný trest odňatia slobody. Súd v tejto súvislosti prihliadol hlavne na skutočnosť, že aj keď sa obžalovaný prejednávaného skutku nedopustil v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia uloženého mu v trestnej veci Okresného súdu Košice 1 pod sp. zn. 5T/1/2022, dopustil sa ho po vyhlásení tohto rozsudku a zároveň sú toho času voči nemu vedené ďalšie dve trestné stíhania, pričom v jednom z nich je vo výkone väzby. Okrem toho bol obžalovaný doposiaľ dvadsaťosemkrát priestupkovo prejednávaný, čo v spojení s predchádzajúcou kriminálnou minulosťou obžalovaného a jeho súčasným trestným stíhaním nedáva súdu záruku, že uloženie alternatívneho trestu či trestu odňatia slobody s podmienečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu by viedlo k jeho náprave, či prevýchove a zároveň by naplnilo účel trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona. Vzhľadom na skutočnosť, že predchádzajúce odsúdenia obžalovaného ho nevedli k tomu, aby sa vyhýbal ďalšej trestnej činnosti, ako aj s poukazom na závažnosť trestného činu, súd pokladal za primeraný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov. Obžalovaný sa síce týmto skutkom dopustil trestného činu inej povahy ako v prípade predchádzajúcich odsúdení, ide však napriek tomu u neho o recidívu páchania trestnej činnosti, ktorá odôvodňuje v spojení s ostatnými vyššie uvedenými skutočnosťami nevyhnutnosť uložiť obžalovanému za tento trestný čin nepodmienečný trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Podľa názoru súdu je uložený trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby zákonný, spravodlivý a adekvátny a splní svoj účel tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 odsek 1 Trestného zákona tak v rámci jeho pôsobenia na obžalovaného, ako aj jeho pozitívneho vplyvu na ostatných členov spoločnosti z hľadiska generálnej prevencie. Súd považoval najmä vzhľadom na okolnosti predmetnej veci (závažnosť trestného činu a opakované páchanie trestnej činnosti) uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody za nevyhnutné, nakoľko bolo zrejmé, že predchádzajúce

odsúdenia, najmä predchádzajúce podmienené odsúdenie, nemali na obžalovaného žiadaný výchovný vplyv, nevedli k jeho prevýchove a nezabránili mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti bolo rozhodnuté tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.